

การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพักเอกชน

ต่อการป้องกันยาเสพติด

Participation of Private Dormitory in Drug Protection among Entrepreneur and Habitant

วสันต์พรรษ พรภัทรพงษ์¹

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพักเอกชนต่อการป้องกันยาเสพติด” มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาบริบทการประสานงานร่วมกันเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด โดยเน้นที่อยู่อาศัยของนักเรียน/นักศึกษาประเภทหอพักในเขตพื้นที่ตำบลโพไร่หวาน อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 2) เพื่อนำเสนอแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพักเอกชนต่อการป้องกันยาเสพติด 3) เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษากลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ หัวหน้าชุดปราบปรามยาเสพติด ส่วนภูมิภาคเพชรบุรี บุคลากรศูนย์อำนวยการเพื่อเอาชนะยาเสพติด จังหวัดเพชรบุรี ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโพไร่หวาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี บุคลากรฝ่ายพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพักเอกชน ตำบลโพไร่หวาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี รวมทั้งสิ้น 13 คน ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูล

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะและการจัดการภาครัฐ ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ด้านเอกสารจะเป็นการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analysis induction) เชิงพรรณนา โดยการตีความและสร้างข้อสรุปจากข้อมูลที่ได้รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการจัดประเภทแล้วแยกหมวดหมู่ข้อมูลที่ได้ศึกษา (Typology and Taxonomy Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า บริบทของการประสานงานเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีการวางแผนบูรณาการร่วมกันระหว่างส่วนราชการจังหวัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ประกอบการหอพักภาคเอกชน ตลอดจนประสานความร่วมมือกับประชาชนในพื้นที่ ปัญหายาเสพติดที่พบการแพร่ระบาดไปยังหมู่นักเรียน/นักศึกษา จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ตลอดจนให้ความสำคัญกับภาคประชาชนในการร่วมค้นหาสาเหตุของปัญหา และมีส่วนร่วมในการดำเนินการวางแผนดำเนินกิจกรรม ส่วนร่วมในการลงทุนและการปฏิบัติงาน ส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ด้วยการดำเนินงานตามแนวทางการปฏิบัติอย่างมีส่วนร่วมแล้วนั้น ภาครัฐและเอกชน ตลอดจนภาคประชาชนส่วนรวมย่อมได้รับผลประโยชน์ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

คำสำคัญ: การป้องกันยาเสพติด หอพักเอกชน การมีส่วนร่วม

Abstract

The research on “Participation of Private Dormitory Operators and Dwellers in Drugs Prevention” aims to 1) study the context of coordination on participation of people related to drug problem prevention and solution by emphasizing student dormitories in Pho Rai Wan Sub-district, Phetchaburi Muang District, Phetchaburi Province, 2) propose participatory guidelines of private

dormitory operators and dwellers in drugs prevention, and 3) encourage participation between state agencies, private agencies, and the Local Administrative Organization. This research used qualitative method by studying the sample group of 13 people consisting of a chief of Phetchaburi Provincial Drugs Suppression Unit, an employee of Drugs Eliminating Center, Phetchaburi Province, a chief administrator of Pho Rai Wan Sub-district Administrative Organization, Muang District, Phetchaburi Province, an employee of Students Development Department, Phetchaburi Rajabhat University, private dormitory operators and dwellers, Pho Rai Wan Sub-district, Muang District, Phetchaburi Province. As for data collection, guided questions were used for conducting the in-depth interview and focus group discussion.

According to the research, results related to coordination for creating participation of people concerned in drugs prevention and suppression, provincial state agencies, implied that local administrative organization, and private dormitory operators jointly planned and asked cooperation from local people. As for the drugs problem spread among students, several sectors had to collaborate and allow people to participate in jointly finding causes of the problem, planning activities, investing, implementing following up, and evaluating. Implementation according to participatory guidelines will enabled state agencies, private agencies, and people to efficiently and effectively gain benefits.

Keywords: drug protection, private dormitory, participation

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) และสำนักงานป้องกันยาเสพติดและปราบปรามอาชญากรรม แห่งสหประชาชาติ (UN Office on Drugs and Crime - UNODC) ภาคพื้น เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแปซิฟิกส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการต่อต้าน การใช้ยาเสพติดและการค้ายาเสพติด กลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติ การค้ามนุษย์ การฟอกเงิน คอร์รัปชัน และการก่อการร้ายผ่านความร่วมมือเป็นพันธมิตรใน ภูมิภาค เปิดรายงานสถานการณ์ยาเสพติดโลกปี 2014 (World Drug Report) เกี่ยวกับภาพรวมการแพร่ระบาดของยาเสพติดคงที่ อย่างไรก็ตาม บางภูมิภาค มีอัตราการผลิตและการแพร่ระบาดเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตฝิ่น ในประเทศ อัฟกานิสถานและสามเหลี่ยมทองคำการขยายตัวของการผลิตเมทแอมเฟตามีน ในอเมริกาเหนือ และการใช้เมทแอมเฟตามีน ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ทั้งนี้ UNODC มีแนวคิดว่าการควบคุมยาเสพติดให้สำเร็จยั่งยืน ต้องร่วมมือกันในระดับสากล และให้ความสำคัญในการป้องกัน บำบัดรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพและการบูรณาการทางสังคม จากรายงานยังพบว่า สถิติ การผลิตโคเคนและการใช้กัญชาในภาพรวมลดลง ขณะที่เฮโรอีนยังเป็นปัญหา หลักในหลายประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งหลังจากที่มีการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงปี พ.ศ. 2551 และปี พ.ศ. 2554 ระดับการจับกุมเฮโรอีนในปี พ.ศ. 2555-2556 มีแนวโน้มคงที่ สำหรับการค้า เคมีภัณฑ์และการนำสารเคมีถูกกฎหมายไปใช้อย่างผิดกฎหมายสะดวก มาขึ้น มีสารตั้งต้นเพียงบางส่วนที่จับได้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียใต้เป็นแหล่งผลิตที่สำคัญของซูโดอีเฟดรีน และอีเฟดรีนที่ใช้ ในการผลิตเมทแอมเฟตามีน รายงานสถานการณ์ยาเสพติดโลก ยังพบว่า บรรดา อาชญากรใช้กลยุทธ์ใหม่ในการค้ายาเสพติด เช่น การตั้งบริษัทบังหน้าและ

เบี่ยงเบนสารตั้งต้นภายในประเทศ เพื่อหลีกเลี่ยงการควบคุมระหว่างประเทศ โดยมีสารที่ใช้ในการผลิตสารตั้งต้นที่ยังไม่ถูกควบคุมชนิดใหม่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมาแทนที่สารตั้งต้นที่ถูกควบคุมที่ใช้ผลิตยาเสพติดสังเคราะห์ เช่น เมทแอมเฟตามีน เป็นต้น รายงานของ UNODC ยังระบุว่า การแพร่ระบาดของการใช้ยาเสพติดทั่วโลกคงที่ โดยประชากรประมาณ 243 ล้านคนหรือร้อยละ 5 ของประชากรโลก ที่มีอายุระหว่าง 15-64 ปี ใช้ยาเสพติดผิดกฎหมาย ขณะที่ผู้ติดยาเสพติดที่มีปัญหา มีประมาณ 27 ล้านคน หรือร้อยละ 0.6 ของประชากรผู้ใหญ่ทั่วโลกหรือ 1 ในทุก ๆ 200 คน นอกจากนี้ พบว่า ในแต่ละปีผู้ติดยาเสพติดทั่วโลกมีเพียง 1 ใน 6 คน ที่เข้าถึงการบำบัดรักษาจากการติดยาเสพติด และในปี พ.ศ. 2555 มีการเสียชีวิตอันเกี่ยวเนื่องจากยาเสพติดประมาณ 200,000 ราย (ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด, <http://nctc.oncb.go.th/>)

ในขณะที่ประเทศไทยเผชิญกับปัญหายาเสพติดมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในแง่ของการเป็นพื้นที่ลำเลียงหรือเป็นทางผ่านของยาเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้านไปสู่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ขณะเดียวกันก็เผชิญกับปัญหายาเสพติดระบาดในประชากรกลุ่มต่าง ๆ ภายในประเทศ และทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ และจุดเปลี่ยนที่สำคัญของประเทศไทยในเรื่องยาเสพติดก็คือ การประกาศนโยบายปราบปรามยาเสพติดอย่างเด็ดขาดในสมัยรัฐบาลทักษิณ ชินวัตร หรือที่รู้จักในชื่อ “สงครามกับยาเสพติด” ด้วยการใช้นโยบายการขึ้นเด็ดขาดกับผู้ค้ายาเสพติดภายในเวลา 3 เดือน (1 กุมภาพันธ์-30 เมษายน 2546) เนื่องจากถือว่ายาเสพติดเป็นภัยคุกคามต่อสังคม และเป็นปัญหาอาชญากรรมร้ายแรงที่สร้างผลกระทบในวงกว้าง การดำเนินงานนโยบายปราบปรามยาเสพติดอย่างเด็ดขาดส่งผลให้จำนวนยาบ้าที่จับกุมได้ลดลงอย่างรวดเร็ว จากสถิติจำนวนยาบ้าที่จับกุมได้ทั่วประเทศเกือบ 96 ล้านเม็ด ในปี พ.ศ. 2545 ลดลงกว่าร้อยละ 0.25 ในปี พ.ศ. 2546 (71 ล้านเม็ด) และลดลงอีกกว่าร้อยละ 56 ในปี พ.ศ. 2547 (ประมาณ 31 ล้านเม็ด) จนเหลือประมาณ 13 ล้านเม็ด

ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2549 ต่อ ปี พ.ศ. 2550 สอดคล้องกับสถิติจำนวนคดีที่เกี่ยวกับยาเสพติดในปี พ.ศ. 2546 ลดลงกว่าปี พ.ศ. 2545 ถึงร้อยละ 0.53 แต่จำนวนคดีก็กลับมาพุ่งสูงขึ้นใน พ.ศ. 2548 และใน พ.ศ. 2551 ส่งผลใกล้สถิติเดิมคือ สูงมากกว่า 2 แสนคดีต่อปี เหมือนในช่วง พ.ศ. 2541–2545 จึงไม่น่าแปลกใจว่าสถานการณ์ตลอดปี พ.ศ. 2551 ต่อปี พ.ศ. 2552 สะท้อนว่าสถานการณ์การระบาดของยาเสพติดโดยเฉพาะยาบ้ากลับมาระบาดหนักอีกครั้งหนึ่ง (กุลภา วจนสาระ และกฤตยา อาชวนิจกุล, 2551)

การแก้ไขปัญหายาเสพติดในช่วงปีที่ผ่านมาเป็นการนำพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 และพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 มาปรับใช้กับบริบททางสังคมในปัจจุบันเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว รัฐบาลมีนโยบายในการป้องกันยาเสพติดโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย ทั้งการป้องกันและปราบปราม และได้ประกาศทำสงครามกับยาเสพติด โดยมีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 119/2544 ลงวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2544 เรื่อง แนวทางการใช้พลังแผ่นดินเพื่อเอาชนะยาเสพติด ด้วยการผนึกกำลังและความร่วมมือจากทุกฝ่ายในสังคมเป็นพลังแผ่นดินเพื่อเอาชนะยาเสพติด โดยมีแนวทางปฏิบัติคือ การยึดพื้นที่เป็นหลักในการดำเนินงาน เน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และสนับสนุนให้ทุกฝ่ายเข้ามามีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยให้ชุมชนเป็นศูนย์กลาง และให้ความสำคัญแก่การป้องกัน โดยเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันแก่เด็กและเยาวชน เพื่อลดอุปสงค์ด้านยาเสพติดควบคู่ไปกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา รวมทั้งการปราบปรามอย่างเฉียบขาดและลงโทษสถานหนักต่อผู้ผลิตและมีไว้ในครอบครอง (ไกรสุขสินสุข, 2545)

ภายในพื้นที่อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ประกอบไปด้วย 8 ตำบล ซึ่งแต่ละตำบลก็จะมีหน่วยงานของราชการที่ปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกัน

ไป ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยในหัวข้อ “การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพักเอกชนต่อการป้องกันยาเสพติด” นั้น และได้กำหนดพื้นที่การวิจัยเฉพาะที่ตำบลโพไร่หวาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี เนื่องจากในพื้นที่ตำบลโพไร่หวาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี แห่งนี้มีมหาวิทยาลัยประจำจังหวัดที่ก่อตั้งมาเป็นเวลานาน คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่เปิดการเรียนการสอนในหลายคณะ หลายสาขาวิชาที่แตกต่างกันออกไป อนึ่ง เมื่อมีการก่อตั้งมหาวิทยาลัย วิทยาลัยเทคนิค ตลอดจนโรงเรียนสามัญ จึงมีการสร้างหอพักเพื่อบริการให้กับนักเรียน นักศึกษาได้เข้าพักอาศัยขณะศึกษาเล่าเรียน โดยให้ผลตอบแทนที่เรียกว่า ค่าเช่า นั้น นอกจากหอพักภายในมหาวิทยาลัยและภายในโรงเรียนที่มีไว้บริการแก่นักเรียน นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ห่างไกล ปัจจุบันมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการ ประกอบกับจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่มีความต้องการเข้ามาศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก ฉะนั้น นอกจากหอพักภายในสถานศึกษาที่เปิดให้บริการดังกล่าวแล้ว ปัจจุบันได้มีการก่อตั้งหอพักเอกชนเพื่อเปิดให้บริการในลักษณะเดียวกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งภายในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี มีหอพักเอกชนที่มีการจดทะเบียนหอพักตามกฎหมายทั้งสิ้น 124 หอพัก โดยหอพักภายในตำบลโพไร่หวาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ตามพื้นที่การวิจัยนั้นมีทั้งสิ้น 82 แห่ง แบ่งเป็นหอพักชาย 34 แห่ง หอพักหญิง 48 แห่ง (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดเพชรบุรี, 2556)

องค์กรภาคเอกชนและชุมชนตำบลโพไร่หวาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ในส่วนของผู้ประกอบการหอพักได้รับการควบคุมดูแลโดยหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพชรบุรี มีการดำเนินงานตามนโยบายของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รวมถึงการปฏิบัติงานตามนโยบายที่ถ่ายทอดจากผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี หน่วยงานราชการฝ่ายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสำหรับ

นักเรียน/นักศึกษาที่พักอาศัยหอพัก ได้รับการสนับสนุนและประสานงานจากหลายหน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรี ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพชรบุรี องค์การบริหารส่วนตำบลโพไร่หวาน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ตลอดจนผู้ประกอบการหอพักเอกชนในเขตพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งบริบทของการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐกับผู้ประกอบการหอพักเอกชน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพยาเสพติดในหอพักนักเรียน/นักศึกษา โดยบังคับใช้ตามกฎหมายระเบียบพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 (ฉบับที่ 3) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2543 และพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ในส่วนบริบทด้านการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของโคเฮนและอัฟฮอฟ (Cohen and Uphoff, 1979) ได้สร้างกรอบพื้นฐานเพื่อการอธิบายและวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในแง่ของรูปแบบ (ชนิด) ของการมีส่วนร่วม โดยแบ่งเป็น 4 รูปแบบ คือ 1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (decision-making) ซึ่งอาจเป็นการตัดสินใจตั้งแต่ในระยะเริ่ม การตัดสินใจในช่วงของกิจกรรม และการตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรม 2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจการ (implementation) ซึ่งอาจเป็นไปในรูปของการเข้าร่วมโดยการให้มีการสนับสนุนทางด้านทรัพยากร การเข้าร่วมในการบริหารและการร่วมมือ รวมทั้งการเข้าร่วมในการร่วมแรงร่วมใจ 3. การมีส่วนร่วมเพื่อรับผลประโยชน์ (benefits) ซึ่งอาจจะเป็นผลประโยชน์ทางวัตถุ ทางสังคม หรือโดยส่วนตัว 4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (evaluation) ซึ่งนับเป็นการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินกิจกรรมทั้งหมด และเป็นการแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพักเอกชนต่อการป้องกันยาเสพติด
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพักเอกชนต่อการป้องกันยาเสพติด
3. เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 (ฉบับที่ 3) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2543 และพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507
4. เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพักเอกชนต่อการป้องกันยาเสพติด

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพักเอกชนต่อการป้องกันยาเสพติด ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งขอบเขตการศึกษาวิจัย 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่และระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะ ตำบลโพไร่หวาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี โดยรอบมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ซึ่งมีระยะเวลาในการวิจัย คือ มีนาคม–กรกฎาคม 2557

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพักเอกชนต่อการป้องกันยาเสพติด โดยการประสานงานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้เขียนได้ศึกษาเกี่ยวกับกรอบทิศทางการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพักเอกชนต่อการป้องกันยาเสพติด ตามนโยบายของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคง

ของมนุษย์ (โครงการหอพักสีขาว เยาวชนปลอดภัย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551) ซึ่งมีขอบเขตด้านเนื้อหา ดังนี้

การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพักเอกชนต่อการป้องกันยาเสพติด

ปัญหาและอุปสรรคด้านการร่วมมือของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพักเอกชนต่อการป้องกันยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 (ฉบับที่ 3) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2543 และพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพักเอกชนเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของยาเสพติด

แนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพักเอกชนต่อการป้องกันยาเสพติด

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) หัวหน้าชุดปราบปรามยาเสพติด ส่วนภูมิภาคเพชรบุรี จำนวน 1 คน

2) บุคลากรศูนย์อำนวยการเพื่อเอาชนะยาเสพติด จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 1 คน

3) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโพไร่หวาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 1 คน

4) บุคลากรฝ่ายพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 1 คน

5) ผู้ประกอบการหอพักเอกชน ตำบลโพไร่หวาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 4 หอพัก หอพักละ 1 คน

6) ผู้พักอาศัยหอพักเอกชน ตำบลโพไร่หวาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 4 หอพัก หอพักละ 1 คน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกวิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) โดยมีวิธีการศึกษาด้านเอกสารโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยศึกษาบริบทของการประสานงานร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางราชการภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนภาคประชาชน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2519 (ฉบับที่ 3) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2543 และพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 นอกจากนี้มีการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างเป็นแนวคำถามที่ใช้ในงานวิจัย และศึกษาโดยการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม รวมทั้งการบันทึกบทสนทนาภาคสนาม มีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับหัวหน้าชุดปราบปรามยาเสพติด ส่วนภูมิภาคเพชรบุรี บุคลากรศูนย์อำนวยการเพื่อเอาชนะยาเสพติด จังหวัดเพชรบุรี ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโพไร่หวาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี บุคลากรฝ่ายพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี รวมถึงการสนทนากลุ่มย่อยกับผู้ประกอบการหอพักเอกชน ตำบลโพไร่หวาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 4 หอพัก และผู้พักอาศัยหอพักเอกชนที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา หอพักละ 1 ท่าน ทั้งสิ้น 8 ท่าน ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้วิเคราะห์โดยการตีความ มีการสังเกตจากเหตุการณ์จริงที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยการบันทึกเทปและจดบันทึก มีการรวบรวมเอกสารโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจากนั้น ทำการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าและเขียนวิจัยแบบการบรรยาย (descriptive)

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพักเอกชนต่อการป้องกันยาเสพติด” ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมด้านพื้นที่ของกลุ่มตัวอย่าง

ตำบลโพไร่หวาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี นั้น มีสถานที่ตั้งของสถาบันการศึกษามากมาย ทั้งระดับสามัญศึกษาและอุดมศึกษา ส่วนหนึ่งในสถานการณ์ปัจจุบันที่เด่นชัดในเรื่องปัญหายาเสพติด ที่กำลังแพร่ระบาดไปสู่ นักเรียน/นักศึกษา และด้วยลักษณะการเข้ามาเรียนของเยาวชน จะต้องมีการเข้าห้องพักเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยขณะศึกษาในแต่ละปี จากการศึกษาพบว่า การแพร่ระบาดของยาเสพติดมักพบการมั่วสุมในบริเวณที่เป็นหอพัก บ้านเช่า ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งได้รับนโยบายจากกระทรวงมหาดไทย ให้บูรณาการแผนงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปยังองค์กรปกครองท้องถิ่น อย่างไรก็ดี องค์การบริหารส่วนตำบลโพไร่หวาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี เป็นสถานที่หนึ่งที่ได้รับการดำเนินการตามโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ทั้งในพื้นที่ชุมชนและหอพักนักศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาบริบทของการประสานงานขององค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนภาคประชาชนในเขตพื้นที่ดังกล่าว

2. บริบทของการประสานงานกับหน่วยงาน นโยบาย/โครงการ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด

ผลการศึกษา พบว่าการประสานงานขององค์กรภาครัฐและเอกชน ตลอดจนภาคประชาชน ได้รับความร่วมมือในการจัดทำแผนและการปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์ของโครงการเป็นอย่างดี โดยลักษณะของการประสานงานเน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรเครือข่าย ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

1) การร่วมคิดและวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุแห่งปัญหาและทางเลือกการแก้ไขปัญหา โดยการจัดประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จากองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ซึ่งเป็นความร่วมมือในการวิเคราะห์สถานการณ์ยาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลโพไร่หวาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้วยการประชุมของสำนักงานตำรวจภูธรอำเภอเมืองเพชรบุรี ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินต่อต้านยาเสพติดจังหวัดเพชรบุรี

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพชรบุรี องค์การบริหารส่วนตำบลโพไร่หวาน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และผู้ประกอบการหอพักนักเรียน/นักศึกษา ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง

2) การตัดสินใจ อันเป็นหัวใจสำคัญของการมีส่วนร่วม เมื่อมีการจัดทำโครงการโดยการร่วมกันวางแผน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้ององค์การทางราชการต่าง ๆ จึงให้การสนับสนุนกำลังในการตรวจสอบปัญหาเสพติด โดยความร่วมมือของผู้ประกอบการหอพักและผู้พักอาศัยที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา ร่วมกันสอดส่องดูแลเพื่อไม่ให้เกิดกลุ่มเสี่ยงขึ้น ตลอดจนองค์การบริหารส่วนตำบลโพไร่หวาน ที่มีการจัดตั้งโครงการฟื้นฟูพลังแผ่นดิน (25 ตาสับประรด) โดยเน้นให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแลตามหมู่บ้าน/ชุมชนและในครอบครัว ซึ่งเป็นการร่วมมือด้วยความสมัครใจ เพราะส่วนหนึ่งด้วยปัญหาเสพติดที่เกิดขึ้นภายในชุมชน

3) การวางแผน เมื่อตัดสินใจว่าจะดำเนินการเป็นที่แน่นอนแล้ว เมื่อมีการวางแผนงานโดยความร่วมมือจากหลายฝ่าย ด้วยการระดมแนวคิดเพื่อให้เกิดโครงการต่าง ๆ ขึ้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง องค์การภาครัฐและเอกชน ตลอดจนภาคประชาชนต้องมีการประสานงานดำเนินการร่วมกัน

4) การปฏิบัติเป็นการปฏิบัติจริงตามสิ่งที่คิดและวางแผนไว้ จากการบูรณาการแผนที่วางไว้เป็นตัวโครงการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดที่พบการระบาดในหมู่นักเรียน/นักศึกษาที่พักอาศัยหอพัก/บ้านเช่า นอกจากการประสานงานของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องแล้ว ยังต้องได้รับความร่วมมือจากภาคประชาชนในพื้นที่ รวมถึงผู้พักอาศัยหอพักที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา

5) การติดตามประเมินผล เพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อการปรับปรุง และแก้ไข ด้วยการจัดตั้งโครงการบำบัดรักษา/ฟื้นฟูผู้ติดยา/เสพยาเสพติด นั้น เมื่อผู้ป่วยและกลุ่มเสี่ยงเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการแล้ว การวัดผลในระยะยาว มีการฝึกหัดอาชีพให้กับผู้ผ่านการบำบัดรักษา จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ผ่านการ

อบรมอาชีพ ส่วนน้อยที่จะนำความรู้เหล่านี้ไปใช้ประโยชน์จริง เนื่องจากครอบครัวมีอาชีพรองรับอยู่แล้ว เพียงแต่ได้รับการฝึกหัดเพื่อให้เกิดทักษะในการประกอบอาชีพอื่น ๆ ต่อไป

3. ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการป้องกันยาเสพติด

จากผลการศึกษา พบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมของภาครัฐในการประสานงานตามนโยบายที่ได้รับ เพื่อบูรณาการตามแผนโครงการให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ยังไม่มีความชัดเจน ส่วนหนึ่งมาจากการประสานงานที่ไม่มีความต่อเนื่องทำให้โครงการไม่มีความคืบหน้า และอาจมาจากงบประมาณที่ไม่มีความชัดเจน การที่เงินทุนสำหรับการพัฒนาพื้นที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความล่าช้า เกิดผลกระทบต่อการดำเนินงาน

สำหรับในด้านของการดำเนินงาน กล่าวถึงองค์การบริหารส่วนตำบลโพไร่หวาน ที่มีหน่วยงานอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน มีหน้าที่ปฏิบัติงานในท้องถิ่นหรือชุมชนที่มีเหตุความรุนแรงหรือป้องกันด้านยาเสพติด ด้วยลักษณะของการปฏิบัติหน้าที่ คือ เข้าไปตามครัวเรือนที่พบเหตุต้องสงสัยว่ามีการมั่วสุมยาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมาย ผลการศึกษาพบว่า ผลจากการปฏิบัติงานไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองเท่าที่ควร เนื่องจากบางบุคคลไม่สามารถยอมรับได้ว่า มีสมาชิกภายในบ้าน/ครอบครัวเสพยาเสพติด ประกอบกับอำนาจที่มาถึงบุคคล ทำให้เจ้าหน้าที่เกรงกลัวต่อการปฏิบัติงานที่ล่วงล้ำต่อสิทธิบุคคล อีกทั้งการเข้าไปสุ่มตรวจหอพักร่วมกับเจ้าหน้าที่ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินต่อต้านยาเสพติด พบว่า ผู้ประกอบการบางรายไม่ให้ความร่วมมือในการสุ่มตรวจ เนื่องจากกลัวเสียชื่อเสียง แต่จากรายงานและการศึกษาพบว่า การค้นพบผู้ติดยา/ผู้เสพยาเสพติด รวมถึงผู้ค้า จะมีการมั่วสุมอยู่ที่ห้องพักประเภทบ้านเช่า ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาสถาบันอาชีววะและกลุ่มผู้ใช้แรงงาน

4. การรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันทางกฎหมาย

4.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543

ผลการศึกษา พบว่าบริบทของการประสานงานกับผู้ประกอบกิจการ
หอพักนักเรียนนักศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติด ในการให้ความรู้เรื่องเกี่ยวกับกฎหมายพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 (ฉบับที่ 3) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2543 ซึ่ง
ผู้ประกอบการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนภาค
ประชาชนต่างมีความเข้าใจในหลักการและเหตุผลของโครงการที่สร้างขึ้น
ตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้เป็นอย่างดี สังเกตได้จาก
ผู้รับผิดชอบในโครงการที่มีการประสานงานกับเครือข่ายภาครัฐและเอกชน
สถาบันการศึกษา ตลอดจนความร่วมมือจากภาคเอกชนในการร่วมกันป้องกัน
และแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นทั้งในชุมชนและหอพักนักเรียน/นักศึกษา

4.2 พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

ผลการศึกษา พบว่าจากการประสานงานของหน่วยงานราชการ
สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพชรบุรี กับผู้ประกอบ
กิจการหอพักนักเรียน/นักศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการทำความเข้าใจ
กฎหมายพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และมีส่วนในการบังคับใช้กับ
ผู้ประกอบการหอพักให้ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว ผลจากการศึกษา บริบท
การดำเนินงานของผู้ประกอบการ มีการสร้างกฎระเบียบเพื่อให้เกิดการปฏิบัติ
ตามภายในหอพัก ในการแยกผู้เข้าพักที่เป็นนักเรียน/นักศึกษาเพศหญิงและ
เพศชายออกจากกัน เพื่อป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียน ดังหลักการ
และเหตุผลของโครงการ “ตรวจเยี่ยมหอพัก” โดยสำนักงานพัฒนาสังคมและ
ความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพชรบุรีจัดขึ้น ส่วนหนึ่งเพื่อเป็นการจัดระเบียบ
หอพักให้เป็นไปตามกฎหมาย

5. แนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยหอพัก เอกชนต่อการป้องกันยาเสพติด

ผลการศึกษา พบว่าการสังเคราะห์แนวทางการป้องกันที่ได้จากการศึกษาบริบทของสภาพแวดล้อม ปัญหาที่เกิดขึ้น บริบทของการประสานงาน ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย หลักการสำคัญคือการบูรณาการแผนดำเนินงานตามโครงการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ทั้งในพื้นที่ชุมชนและหอพักนักเรียน/นักศึกษา โดยบังคับใช้ตามกฎหมาย พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 (ฉบับที่ 3) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2543 และพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ที่เน้นให้ความสำคัญกับเยาวชนในการป้องกันยาเสพติด ซึ่งจากการสังเคราะห์บริบทของการดำเนินงานประสานงานของภาครัฐ โดยให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเป็นแกนนำในการบูรณาการให้เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างผู้ประกอบการหอพักและผู้พักอาศัยหอพักที่เป็นนักเรียน/นักศึกษาในการสอดส่องดูแลไม่ให้เกิดกลุ่มเสี่ยงขึ้นภายในหอพัก ตลอดจนบูรณาการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการให้ความสำคัญในการดูแลปัญหายาเสพติดในท้องถิ่นและพัฒนาฟื้นฟูผู้ติดยา/เสพยาเสพติดที่เป็นเยาวชน/ประชาชนในท้องถิ่นด้วยการบำบัดรักษาที่ถูกต้อง พร้อมทั้งให้โอกาสในการฝึกหัดอาชีพแก่ผู้ผ่านการบำบัดอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 องค์กรภาครัฐต้องจัดให้มีการประชุมในองค์กรรวมด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรภาคเอกชนและภาคประชาชน รวมทั้งร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการวางแผน/จัดทำโครงการเพื่อป้องกันและแก้ไข

ปัญหายาเสพติดทั้งในชุมชนและหอพักนักเรียน/นักศึกษา เพื่อไม่ให้เกิดการมั่วสุมยาเสพติด ตลอดจนสิ่งผิดกฎหมายอื่น ๆ

1.2 นโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ต้องเป็นนโยบายที่เน้นย้ำให้เกิดการจัดระเบียบทางสังคม โดยการที่องค์กรภาครัฐต้องมีส่วนในการกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความตระหนักในปัญหาของยาเสพติดในปัจจุบัน ความรุนแรงของสถานการณ์ที่มีการระบาดไปสู่เยาวชนที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา ฉะนั้นต้องดำเนินการให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสอดส่องดูแล

1.3 องค์กรบริหารส่วนตำบลควรสนับสนุนให้เกิดโครงการปลูกสร้างจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม สร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ รวมถึงการป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากภัยของยาเสพติดและภัยจากสังคมด้านต่าง ๆ โดยจัดให้เกิดการรวมกลุ่มทั้งเยาวชนและผู้สูงอายุได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน เพื่อสร้างความเป็นหนึ่งเดียวโดยไม่แบ่งช่วงอายุ

1.4 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ควรให้ความสำคัญกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ด้วยการจัดทำโครงการในการตรวจเยี่ยมหอพัก ส่วนหนึ่งต้องมีการจัดสื่อรวมทั้งประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดการสนใจในการเข้าร่วมโครงการ สิ่งหนึ่งเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้ประกอบกิจการหอพักเกิดความรับผิดชอบต่อสังคมมากยิ่งขึ้น ในการสอดส่องดูแลเยาวชนไม่ให้เกิดกลุ่มเสี่ยงต่อปัญหาการมั่วสุมยาเสพติดในหอพัก

1.5 ควรมีการแก้ไขกฎหมายบางส่วน โดยเพิ่มอำนาจให้กับเจ้าหน้าที่ภาครัฐบางส่วนงานได้ปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบและจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับสิ่งเสพติด ตลอดจนความผิดทางกฎหมายอื่น ๆ

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 นอกจากองค์กรการปกครองจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องประสานงานร่วมกันแล้ว องค์กรด้านการศึกษาควรให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ด้วยการจัดปฐมนิเทศนักเรียน/

นักศึกษา โดยการเชิญผู้ปกครอง เพื่อจะได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว กับสถาบันการศึกษา และกระตุ้นให้มีส่วนในการรับรู้ถึงสถานการณ์ยาเสพติด ในปัจจุบัน เพื่อร่วมกันวางแผนงานเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเสพติดกับ เยาวชน

2.2 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ควร บูรณาการกับองค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดระเบียบหอพักนักเรียน/ นักศึกษา ด้วยการจัดตั้งองค์กรหอพักขึ้นในการรวบรวมรายชื่อหอพักในพื้นที่ ทั้งหมด และรวมตัวกันจัดการประชุมเพื่อหาวิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไม่ให้เกิดการมั่วสุมยาเสพติดหรือกลุ่มเสี่ยงขึ้นภายในหอพัก

2.3 องค์กรภาครัฐต้องจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด ตลอดจนกฎหมายที่เกี่ยวข้องและการลงโทษเกี่ยวกับปัญหายาเสพติด เพื่อให้ เยาวชนที่เป็นนักเรียน/นักศึกษาได้เกิดความตระหนักในปัญหาและเกิดจิตสำนึก ในการร่วมกันเฝ้าระวัง โดยกระจายสื่อ/ไปตามสถาบันการศึกษา และหอพัก นักเรียน/นักศึกษา ตลอดจนประชาสัมพันธ์ไปตามชุมชน/หมู่บ้าน ซึ่งองค์การ บริหารส่วนตำบลต้องมีส่วนกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเขตพื้นที่อีกด้วย

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรเพิ่มการวิจัยด้านการสร้างเครือข่ายในการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติด เพราะส่วนหนึ่งนอกจากการประสานงานขององค์กร ภาครัฐและเอกชน ต้องให้ความสำคัญกับภาคประชาชนในการร่วมกันวางแผน และดำเนินการร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่

3.2 การวิจัยควรเน้นบริบทด้านการประสานงานของหน่วยงาน ภาครัฐ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่ามาซึ่งการพัฒนาบริบทของการดำเนินงาน ที่มุ่งให้ ความสำคัญกับประโยชน์และความสุขที่เกิดขึ้นกับประชาชนในสังคมให้มากที่สุด

3.3 ควรแสดงให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจริง รวมถึงปัญหาของการปฏิบัติงานที่ไม่มีความต่อเนื่อง และผลประโยชน์ที่วัดไม่ได้ในระยะยาว ต้องมีการจัดทำตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ รวมถึงต้องมีการติดตามและประเมินผลของโครงการอย่างชัดเจน ตลอดจนให้การยอมรับและส่งเสริมการปฏิบัติงานร่วมกันของประชาชนในชุมชน

เอกสารอ้างอิง

- กมลรัตน์ เหล้าสุวงษ์. (2548). บทบาทการจัดการศึกษาของเทศบาลที่ยกฐานะขึ้นใหม่ในปีพุทธศักราช 2542 : กรณีศึกษาจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- กรรณิกา ชมดี. (2542). การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ : การศึกษาเฉพาะกรณีโครงการสารภี ตำบลท่าช้าง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กุลภา วจนสาระ และกฤตยา อาชวนิจกุล. (2551). สถิติคดีอาญา 5 กลุ่มพระราชอาญาจักร. ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ. สืบค้นจาก : <http://statistic.ftp.police.go.th> [19 เมษายน 2557]
- ไกรสุข สินสุข. (2545). กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันยาเสพติด : กรณีศึกษา ตำบลบางพรม อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ดุสิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- คูมือนักศึกษาระดับปริญญาตรี. (2555). มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- จักรกริช ใจดี. (2542). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

- จำเนียร ช่วงโชติ. (2543). จิตวิทยาการรับรู้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิรวัดน์ อารักษ์รัฐ. (2544). การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนแออัดต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลโพธารัง. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ฉัตรสุดา รอบคอบ. (2542). การศึกษาบทบาทและแนวทางการส่งเสริมภาคธุรกิจเพื่อสังคม. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐวิธ สอนบุญ. (2545). ความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรสถานีตำรวจนครบาลบางมด. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทวีวงศ์ ศรีบุรี. (2539). สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ ลักษณะนิพนธ์. (2547). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน อ.เมือง จ.กาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ธวัชชัย ล้อมวงษ์. (2545). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาบ้า : กรณีศึกษาชุมชนที่อยู่ในเขตควบคุมดูแลของสถานีตำรวจนครบาลสุทธิดาร. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุษบง บุษปวนิช. (2550). ยูเอเอ็นระบุ โลกยังไม่ชนะสงครามยาเสพติด. ศูนย์ข่าว PACIFIC.

- บำรุง ฤกษ์น้อย. (2546). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไข
ปัญหายาเสพติดในพื้นที่เขตตำบลพลุดาหลวง จังหวัดชลบุรี.
 วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (นโยบายสาธารณะ
 และและการบริหารงานบุคคล) มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ประพร วิบูลสุข. (2544). **การมีส่วนร่วมของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม**
ในการป้องกันอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประภาศรี เฟื่องเอม. (2546). **ภาพลักษณ์ของนักการเมืองกับการยอมรับของ**
ประชาชน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพพนิต ภาระกุล. (2549). **ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อการดำเนินงาน**
ของสถานธนานุบาลเทศบาลในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์
 มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นวลศรี เปาโรหิตย์. (2545). **จิตวิทยาสังคมเบื้องต้น.** กรุงเทพฯ : บริษัทรุ่งศิลป์
 การพิมพ์.
- นอรอซี จันคุด. (2546). **จิตวิทยาการเรียนรู้.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
 ประกายพริก.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2527). **กลวิธีแนวทางวิธีการเสริมสร้างการมีส่วนร่วม**
ของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์การศึกษา
 นโยบายสาธารณะสุข มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มานพ คณะโต และคณะ. (2545). **ผลการดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติด**
ระดับอำเภอ : กรณีศึกษา อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น. คณะ
 แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. (2526). **หลักการพัฒนาชุมชนและพัฒนาชนบท.**
 กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอนุเคราะห์ไทย.

- ยุทธ นุชสวัสดิ์. (2542). การดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาบ้าใน
โรงเรียนมัธยม สังกัด : กรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์
นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รังสรรค์ ทิมพันธ์พงศ์. (2543). การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของสมาชิก
สภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอุดรดิตถ์. วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : สำนัก
พิมพ์บำรุงสาสน์.
- ภาคพิส สงวัฒนายุทธ. (2553). การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด : ศึกษากรณี อำเภอบ้านแหลม
จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต การ
จัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิชัย โปษยะจินดา และคณะ. (2544). รายงานประมาณการจำนวนผู้เกี่ยวข้องกับ
ภัยและสารเสพติด พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัย
วิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วินิจ เกตุขำ และคมเพชร ฉัตรศุภกุล. (2544). บทบาทของผู้บริหารกับการ
นิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยุชุมชน.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2540). พฤติกรรมการสื่อสาร. ม.ป.พ.
- ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด. สืบค้นจาก : <http://nctc.oncb.go.th/>
[4 ธันวาคม 2557].
- สงวนศรี วิรัชชัย. (2546). การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ
ศูนย์ปฏิบัติงานองค์การชุมชนระดับตำบล จังหวัดอุดรดิตถ์.
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- สมศรี เฉลยมนต์. (2543). การดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาวในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอ่างทอง. วิทยานิพนธ์
นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2519). **พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด**. สืบค้นจาก : <http://www1.oncb.go.th/raw/low4.html> [28 พฤษภาคม 2557]
- สุกิจ สุนทร. (2555). **แนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติด สำหรับกลุ่มเยาวชนอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี**. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- สุชาติ สุขสะอาด. (2553). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมือง มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- สุพิน เกษาคุปต์. (2536). **พฤติกรรมองค์การ**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อนันต์ ทองไฉ้ผา. (2548). **ปัญหาการบริหารการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษากรณีอำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อับดุลชะกูร์ บินฮาฟิอีย. (2542). **ความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย**. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อาณัติ ว่องอมรนิธิ. (2544). **จิตวิทยาพัฒนาการ**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Cohen and Uphoff. (1979). ขั้นตอนการมีส่วนร่วม. สืบค้นจาก : http://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2554/mph20954ni_ch2.pdf [19 เมษายน 2557]

Remmer, HH. (1954). Introduction to Opinion and Attitude. New York : Harper & Brothers Publisher measurement.